



دانشگاه علوم پزشکی تهران
مرکز نشر و اطلاع‌رسانی
بخش تحقیقات طب سنتی ایران



۳۰ شهریور ۱۳۹۳

همدان دانشکده شهید مفتح

بررسی مقایسه ای سبک دلبستگی در نوجوانان بزهکار و نوجوانان عادی

حامد غفاریان مسلمی^۱، مهدی صالح زاده^۲، علیرضا عطاریانی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه فردوسی مشهد h.ghaffari1366@gmail.com

^۲ کارشناسی روانشناسی عمومی، دانشگاه فردوسی مشهد.

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد تربت جام.

چکیده :

سبک دلبستگی یکی از مهمترین عوامل مؤثر در تعاملات بین فردی است که در دوران کودکی شکل گرفته و با توجه به محیط روانی-اجتماعی، تحول می یابد. مسئله بزهکاری و انحراف اطفال و نوجوانان از دیر باز در جامعه بشری مورد توجه اندیشمندان بوده است. همزمان با گسترش انقلاب صنعتی و وسعت دامنه نیازمندیها، محرومیت های حاصل از عدم امکان تامین خواستها و احتیاجات زندگی موجب توسعه شدید و دامنه دار فساد، عصیان، تبهکاری، سرگردانی، دزدی و... در اطفال و نوجوانان شده است. محققان به این نتیجه یافته اند که ۸۹٪ از افرادی که رفتارهای ضد اجتماعی داشتند در برهه‌ای از زمان در دوران کودکی جدایی طولانی مدت را از مراقبان اولیه خود تجربه نموده‌اند. بنابراین توجه به سبک دلبستگی کودکان و نوجوانان در رشد آتی آنها اثر گذار خواهد بود.

هدف این پژوهش، بررسی مقایسه ای سبک دلبستگی در نوجوانان بزهکار و نوجوانان عادی بود.

در این مطالعه علی - مقایسه ای، ۳۰ نفر از نوجوانان عادی و ۳۰ نفر از نوجوانان بزهکار به روش نمونه گیری در دسترس و با استفاده از نرم افزار Gpower انتخاب شدند. پس از ثبت خصوصیات جمعیت‌شناختی نمونه مورد مطالعه، سبک دلبستگی آنها از طریق آزمون استاندارد دلبستگی به والدین و همسالان (IPPA) مورد ارزیابی قرار گرفتند.

داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شد و نتایج نشان داد که بین دلبستگی به والدین و همسالان در نوجوانان عادی و بزهکار تفاوت معناداری وجود دارد. از آنجائی که سبک دلبستگی بر سلامت روانی کودکان و نوجوانان در بزرگسالی تاثیر گذار است، پیشنهاد می شود بهداشت روانی نوجوانان بزهکار به منظور انجام اقدامات مداخله ای و پیشگیریانه بعدی، مورد پژوهش و آزمون قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی: نوجوانی، سبک دلبستگی، بزهکاری